

Klojos spalvų paletė

Kloja buvo maža, spalvas mėgstanti mergaitė. Visas spalvas, kiekvieną jų.

Rytą pabudusi ji jaučiasi geltonai. Geltona - tai naujos šviesios dienos spalva, kupina galimybių, veiklos ir draugų mokykloje.

Klojos kambarys buvo nudažytas saulės geltonumo spalva, jos lovos užtiesalą puošė linksmos saulėgrąžos. Kai ji rytais ruošdavosi, atrodė, kad ši spalva sklinda nuo jos odos ir suteikia gyvybingos energijos viskam, prie ko ji prisiliečia. Su kiekvienu jos žingsniu atrodė, kad pasaulis aplink ją atgyja auksiniame švytėjime, tarsi laimės pojūtis būtų užvaldęs jos mažą kūnelį. Šiandien turėjo būti juoko, mokymosi ir nesibaigiančių nuotykių kupina diena geltonojoje šalyje.

Dienai tęsiantis, geltonoji Klojos energija ėmė keistis į ryškiai oranžinę. Ji jautė, kaip jos širdis daužosi iš jaudulio, kai ji pasišokinėdama bėgo mokyklos autobuso stotelės link. Ją pasitiko pažįstami draugų veidai, jie kartu šnekėjosi ir juokėsi pakeliui į mokyklą, pasiruošę pasitikti dieną su šiluma ir gerumu kitiems ir sau.

Kai atėjo Klojos eilė pristatyti klasei savo mėgstamiausią knygą, ją apėmė nerimas, bet kartu ji jautė ryžtą. Jos širdis dunksėjo, o delnai buvo šalti šalti. Ji žvilgtelėjo į knygą, paskui į ją stebinčių veidų jūrą. Jos mintis aptemdė pilkos spalvos šešėlis. Kas, jei ji pamirš žodžius? Kas, jei visi juoksis?

Prisiminusi drąsą, kurią jai įkvėpė rožinė kreidelė, ji įsirišo savo mėgstamiausią rožinį kaspinę į plaukus ir atsistojo prieš klasę, jausdamasi ir stipri, ir pažeidžiama.

Kalbėdama ji pajuto, kaip rožinė šiluma sklinda nuo galvos iki kojų pirštų galiukų.

Kartą ji suklydo, bet tęsė toliau, jos balsas vis stiprėjo. Jos entuziastingas pasisakymas sužavėjo klausytojus, klasės draugai uždavė daugybę klausimų. Kloja į kiekvieną jų atsakinėjo drąsiai ir užtikrintai, spinduliuodama rožine spalva. Ši situacija ją išmokė, kad galima vienu metu jaustis ir drąsiai, ir nerimastingai, nes drąsa nereiškia būti bebaimiu, reikia tiesiog atremti savo baimes.

Vėliau tą pačią dieną, kai susikaupė tamsūs debesys ir sudundėjo griaustinis, Kloja pajuto išgąstį. Kad nuramintų baimę, mama pasiūlė kartu piešti, pasirenkant raminančius mėlynus atspalvius. Piešdama ramų vandenyną mergaitė pajuto raminantį mėlynos spalvos poveikį, nors šiek tiek nerimo liko.

Ir tai gerai.

Kloja sužinojo, kad vienu metu galima jaustis ir ramiai ir bijoti. Panašiai kaip skirtingi mėlynos spalvos atspalviai gali susilieti ir sukurti ramų meno kūrinį, taip ir mūsų emocijos gali sugyventi mummyse, nepanaikindamos viena kitos.

Kai Kloja po lietaus vaikštinėjo po sodą, prie jos prisijungė senelis, o jo šiltas ir išmintingas balsas apgaubė ją tarsi pažįstamas apkabinimas. Rodydamas jį sodriai žalius ūglius ir lapus, jis papasakojo, kaip kiekvienas augalas stiebėsi į saulę, priimdamas pokyčius kaip natūralią augimo dalį. Kloja įdėmiai klausėsi, suprasdama, kad perėjimai atneša ir pabaigą, ir pradžių. Stebėdama savo saulėgrąžas, išdidžiai šokančias vėjyje, ji suprato, kad taip, kaip gamtos žaluma derėjo savo įvairove, taip ir jos viduje gali būti kontrastingos emocijos. Suprasdama, kad žaluma simbolizuoja nuolatinę gyvenimo kaitą, kai nauji daigai kyla, o kiti nyksta, mergaitė rado paguodą šiame ritme. Su naujai atrastu ryžtu ir dėkingumu ji prižiūrėjo savo saulėgrąžas, vertindama grožį tiek kitime, tiek pastovume.

Dienai bėgant ir saulei artėjant prie laidos, Kloja pastebėjo pilkėjantį dangų, ir ją vėl apėmė nerimo jausmas. Kadaise buvęs gyvybingas sodas dabar atrodė nuobodus blėstančioje šviesoje ir Kloja pasijuto nejaukiai. Ji prisiminė senelio žodžius, kad reikia priimti pokyčius ir leisti, kad viskas vystytųsi natūraliai.

Užuot vėl čiupus dažus, Kloja nusprendė nuveikti ką nors kita. Ji apsivilko striukę ir išėjo į lauką. Jausdama vėsus vakaro orą, ji nuėjo į sodą ir atsisėdo prie savo mylimiausios saulėgrąžos, kuri po dienos audros buvo šiek tiek apvytusi. Mergaitė atsargiai pakėlė nukritusius geltonus žiedlapius, paskui pastebėjo aplink išsibarsčiusias kitas gėles - rožės rožinius žiedlapius, levandos violetinius ir net mažus baltus saulučių žiedlapius. Ji surinko juos ir sudėjo į nedidelį indą, kurį buvo atsinešusi.

Rinkdama žiedlapius Kloja apmąstė savo dieną: geltonos spalvos sprogimą ryte, oranžinės spalvos drąsą draugų akivaizdoje, ryžtą, kurį ji atrado rožinėje spalvoje, ir ramią, įmantrią mėlyną spalvą, kurią ji tapė. Ji suprato, kad kaip šie žiedlapiai kadaise buvo dalis kažko gražaus, taip ir jos sumišusios emocijos buvo visos jos savasties dalelės - kiekviena vertinga ir reikšminga, net ir ta pilkoji.

Kloja parsinešė stiklainį su žiedlapiais ir pastatė jį ant palangės. Reginys nebuvo tobulas ar išbaigtas; vieni žiedlapiai buvo ryškūs, kiti - išblukę, bet kartu jie priminė apie šios dienos kelionę. Ji įjungė mažą lempelę, ir šviesa peršvietė stiklainį, skleisdama švelnias spalvas ant jos kambario sienų. Kloja nusišypsojo jausdamasi rami ir patenkinta. Dabar ji žinojo, kad gyvenimas nėra vienos spalvos ar jausmo - jis būna įvairiaspalvis, net jei tai ir nėra lengvai suprantama.

Įsitačiusi lovoje, Kloja žvilgtelėjo į stiklainį su žiedlapiais ant palangės. Jame švelniai švietė geltonos, rausvos, violetinės ir ramios pilkos spalvos mišinys. Ji suprato, kad negali viskas būti ryšku ar linksma; viskas gali keistis, o emocijos susimaišyti. Supratusi tai, Kloja užmigo, žinodama, kad kiekviena diena atneš savų spalvų, o ji bus pasirengusi jas visas priimti.

Kitą rytą Kloja pabudo, kai pro debesis lindo saulė, skleidžianti švelnią geltoną šviesą. Ji pažvelgė į savo stiklainį su žiedlapiais, vis dar stovintį ant palangės, ir pajuto ramybę. Kai kurie žiedlapiai buvo pradėję džiūti ir garbanotis, bet tai neatėmė jų grožio. Kloja išėjo į lauką, pasiruošusi bet kokiame spalvų deriniui, kurį atneš nauja diena. Ji prisiminė, kad turi visus atspalvius, reikalingus ateinančios dienos sėkmei.

Bendrai finansuoja
Europos Sąjunga

léargas

Europos Komisijos parama šio leidinio rengimui nereiškia pritarimo jo turiniui, kuriame pateikiama autorių nuomonė, todėl Europos Komisija negali būti laikoma atsakinga už informaciją panaudotą šiame leidinyje.